

**Brev till Selma
Lagerlöf från Valborg
Olander: 1924-1925 maj
- 6**

Olander, Valborg,

HS L 1:1

National Library
of Sweden

16

Söndagen 8 Maj 1924.

Min älskade!

Nu sitter jag här helt ensam och väntar att komma fram till dig i telefon. Ingenting av intresse har jag att berätta dig, men jag längtar så obeskrivligt att se eller åtminstone höra dig.

Jag har samvetskulor var dag, som Handelsstörningen kommer, att jag inte låt den vara kvar. Inte för att där har stått något särskilt märkvärdigt, men ändå. I dag var det nästan ord för ord tillsammans, som T. F. t sade om den danska besvärinnan 1720, och så redogördes för Ernst Norström Silvermylja.

Har du sett, att danskarna gruffa för att
de inte bli värdigt representerade i Stockholm?

Om kvinnorna läser jag Romain Rollands
forträkning på *L'âme enchantée*. Ibland tycker
jag, att han är så tendentios, men som frans-
man betraktad är han värdigt med sin
tid, känner du nordiska kvinnans sejar över
den manliga konservatismen talar också lite
om sport och är naturligtvis tvungen att analysera
de erotiska förhållandena. Han har en
bekvämlig manier att använda framhållna persen-
teser på västra värmda sidan.

Och om kommer jag till något märk-
värdigt.

När jag gick igenom bokarna, upptäckte

Rennässansen: 17

jag, att jag hade fått 2 exemplar av Schricks
litteraturhistoria, som du brukar glädja mig med
som julkapp. Den ena delen synes det, att
jag har läst, den andra var alldeles fräsch
(tråk, att personen strejkade för di. Med: s stanning!)

Jag gick till boklädan och frågade om du hade
betalat båda. Ja, det hade du - 58 kr.!!! - , men
av misstag hade jag fått 2 ex. av denna del i st.
för den sist utkomna, som bara kostar 37,50. De
skulle nu skaffa denna och "kreditera" dig för
skillnaden, kr. 19,50. Och med orsamma tog
jag på din räkning brevpapper och kavert
för att ha något dig värdigt, när en gång du
ger mig något att göra.

Här rider nu samma stilla frid som

på Märbacka. Tiggare komma genom
båda inryngarna. Och i går, när jag var
i badhuset för att växa mig, befanns jag ha ökat
2 kilo och 2 hektol. Det är den goda kostens
och den goda appetitens sorgliga följel.

I morgon går Anna Munkbelle in i sitt
70 de är, d. v. s. fyller 69. Jag är ljuten på slakt
middag. Då får jag väl ytterligare höra om Siri
Bohm. Hennes s. k. Vänner här önska så högt,
att hon måtte besluta sig för Stockholm, medan
den rika släkten där är så rädd, att hon skall
flytta dit.

Jag har dessa dagar arbetat riktigt med
att sortera gamla böcker. Nog har jag varit
nitisk i mina öar på mycket pedagogiska
bokenstäm som jag samlat. Den skall skänkas

teja de olika seminarierna. Lektor Hildner
får böjja åt vägen, sedan ju lärarinnor från
olika håll fortsätta. Så har jag erbjudit

Alm. Biblioteket att köpa annan litteratur
för billigt pris, allt haftade &c. Resten skall
jag försöka säga på annat sätt, d. v. s. Resten
är det som jag inte vill ha. En del haftade
böcker, &c. &c. litteratur om Belarus, skickar
jag till Petersburg. Kanske du behåller den
en gång. Evda och Helena tittade in en
stund i går efter sin aftonpromenad och
håpnade över min iver.

Det ser väl illa ut, men jag ämnar
skicka Louise Gripenberg min ryska broderade
blänning till hennes 50-års-dag i nästa vecka.
Det är både kjol, liv och ykerkafta, rena
och fina. Hon förstår ju det fina i saken,

och jag får aldrig råd att göra något
annat, t. ex. en duk, av de olika långa
bitarna. Tycker du, att jag gör dumt
i detta, så säg det åt Erda i telefon,
innan jag hinner skicka den! — — —

— — — Här kom telefon — — —

Jag tänker på Grand Hotel,
om du kanske får rotigare av att
bo där, lättare träffar de utländska.
Var det rum från 6 kr. och högre, så
är ju Svecia inte billigare annat än
i fråga om drinkspeugar. Jag gav nu 7 kr.
för ett av de stora rummen. Övrigt pris
voro nedsatta med en feutivöring o.s.v.
Men du minns, att den där boulevard-

serveringen på Grand var tvöhj. Jag är
nog glad att få det så billigt som möjligt,
men du skall vara så snäll och riktigt
tänka efter, så att du får det trevligt.

Och tack för att du vill bli "ledarsagad"
av mig! Jag är så dum, kan inte tala
litteratur och ingenting annat heller. Men
nog är jag glad att få vara med och se
på dig, det är du säkert. Och i dag
om tre veckor skulle vi mötas! Ingen
här vet ännu, att jag ännu resa igen.

Jag kysar din frim, milda, vackra
brunt. Undrar om Erda har mätlat
den ännu. Alltid din V.g.

